

Mr. sc. BORIS KLEMENČIĆ, dipl. ing. građ. (1930. – 2003.)

Na Uskrsni ponedjeljak 21. travnja 2003. iznenadna smrt odnijela je iz naše sredine plemenitog kolegu, prijatelja i uglednog građevinskog stručnjaka mr. sc. Borisa Klemenčića.

Boris Klemenčić rođen je 16. srpnja 1930. u Radoboju kod Krapine. Osnovnu školu završio je 1941. u Zagrebu, a gimnaziju 1949. također u Zagrebu. U akademskoj godini 1949/50. upisao se na Građevinski odjel Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na kojem je diplomirao 1956. Odmah nakon diplomiranja zaposlio se 1957. kao honorarni suradnik u Zavodu za sanitarnu tehniku AGG fakulteta gdje je radio na terenskim istražnim radovima i izradi elaborata iz područja hidrologije i kvalitete voda, koje je taj Zavod radio za JAZU pod vodstvom prof. Milivoja Petrika, Plitvičkim jezerima i Vranskom jezeru na otoku Cresu. Tijekom 1957/58. bio je suradnik u opsežnoj istraživačkoj studiji ispitivanja kvalitete vode rijeke Bosne. Od 15. listopada 1959. zaposlio se u poduzeću Geoistraživanje (kasnije Geotehnika) iz Zagreba. Odmah je upućen na rad u nadzornu grupu na izgradnji nasute brane Derbendi Khan u Iraku gdje je radio do sredine 1961. kao nadzorni inženjer na pregledu betona i armature te izmjeri radova. Od 1961. do ljeta 1963. radio je kao nadzorni inženjer (*Resident Engineer*) na izvedbi dviju ustava na splavnicama na plovnom kanalu Gharraf u južnom Iraku nadzirući složene izvedbe zemljanih radova, temeljenja, armiranobetonskih radova, hidromehaničke opreme, zgrada, cesta i dr. Po završetku radova u Iraku ljeti 1963. radio je u istom poduzeću u Zagrebu u Odjelu za mehaniku tla i fundiranje koji je 1969. postao odjel instituta «Geoexpert» u sastavu poduzeća «Geotehnika», Zagreb. U tom odjelu radio je na rješavanju raznih zadataka iz područja mehanike

tla i temeljenja, planiranje i nadzor nad istražnim radovima, interpretacija rezultata i izrada izvještaja. Na tim zadacima osobito treba istaknuti rad od 1965. do 1975. na koordinaciji izgradnje hidrosustava Orlovac (brane Kazaginec i Podgradine na Buškom Blatu) Sredinom 1971. bio je tri mjeseca nadzorni inženjer na radovima proširenja luke Limasol na otoku Cipru. Od 1976. do 1978. bio je šef Odjela za geomehaniku u Institutu «Geoexpert». Više godina sudjelovao je u nastavi kao honorarni predavač iz predmeta «Mehanika tla» na Građevinskom fakultetu i RGN fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Akademsku godinu 1967/68. proveo je kao redovni student postdiplomskog studija iz područja mehanike tla i temeljenja na Imperial Collegeu Univerziteta u Londonu stekavši 1970. I.C.D. (*Imperial College Degree*) obranom rada «The compressibility of rockfill materials determined from field observations». Stečeni akademski stupanj nostrificiran je 1972. na Građevinskom fakultetu u Zagrebu kao magisterij tehničkih znanosti iz mehanike tla i temeljenja. Bio je član više domaćih i stranih stručnih udru

ženja. Sudjelovao je na kongresima i savjetovanjima često s aktivnim doprinosom referatom, člankom ili u raspravi. Od 1976. do 1980. nakon provedenog natječaja radio je kao vodoprivredni inspektor u Sekretarijatu za građevinarstvo i komunalne poslove grada Zagreba. Na toj dužnosti vodio je stalnu evidenciju stanja i promjena na brojnim klizištima u podsljemenskim područjima grada Zagreba kao i organizaciju i nadzor pri izradi projekata i radova na sanacijama klizišta. Kao vodoprivredni inspektor nadzirao je i radove gradskih javnih poduzeća u području vodoprivrednih radova. Od 1. svibnja 1980. radio je u Općem vodoprivrednom poduzeću Zagreb (kasnije Hrvatske vode) kao rukovoditelj Službe za razvoj vodnih resursa u Vodoprivrednom odjelu, koja se bavila složenom problematikom upravljanja vodnim resursima i razvojem višenamjenskih hidrotehničkih rješenja na: pripremi i nadzoru izrade projektne dokumentacije za više velikih razvojno-planskih projekata (VES Brodarci, HES Strelečko), pripremi vodoprivrednih podloga za prostorne planove, unapređenju metoda i modela hidrološkog prognoziranja za Službu obrane od poplava, razvoju Simulacijskog modela sliva rijeke Save (zajedno s drugim republikama bivše Jugoslavije) u svrhu identifikacije i verifikacije optimalnog rješenja zaštite od poplava na području sliva, i dr. Na navedenim poslovima često je bio i voditelj zadatka. Zbog narušena zdravlja, 30. lipnja 1985. otišao je u invalidsku mirovinu.

Boris je još od studentskih dana bio cijenjen kao druželjubiv prijatelj, a i kasnije je bio omiljen i uvažen stručnjak kod brojnih suradnika, izvođača i investitora. Njegovu dobrotu i ostale ljudske vrline, svi koji su ga poznavali, zadržat će u lijepoj uspomeni.

A.K.